

**Niyazi
Həsənov**

Əna bağışlar

Niyazi
Həsənov

Ana bağışlar

ŞUR
BAKI
2002

Redaktoru
Musa Ələkbərli

Niyazi Həsənov. Ana bağışlar...(şerlər)
- Bakı, Şur, 2002 – 80 səh.

«*Ana bağışlar*» Niyazi Həsənovun ikinci şer toplusudur.

«Azərbaycan xalqı şair xalqdır». Bu sözlər N.Tixinovundur. Xalqımız həmin sözə qədər də, sonra da bunu təkrarsız söz inciləriylə sübut edib və bu gün də edir.

Niyazi Həsənov İqtisad Universitetinin müəllimi – alimdir. Ömrünün, gününün poetik anlarını şerlərə çevirir.

Çaylar bulaqlardan, dəryalar ırmaqlardan yaranır.

Bu gün Azərbaycan poeziya ümmanına bir Niyazi bulağı, ırmağı da qoşulmaqdadır.

83.3A3 (2)

$$H \frac{4702060000}{(032 - 02)} 02 - 02$$

© Şur, 2002

Xaqani 19,
Tel:986948

Ana həsrəti

Ana bağışlar

Qopsa da nə qədər tufanlar, yellər,
Qopmaz balasına bağlanan tellər,
Daş-qalaq olunsa obalar, ellər,
Cani övladını ona bağışlar.

İsidər hər kəsi ana ürəyi,
Bu həyat sərgisi ana ürəyi,
Dünyanın mərkəzi ana ürəyi,
Vətənə adını ana bağışlar.

Ana - müəlliməyə

Ömrümdə ömrünün hərərəti var,
Günəşə döndün ki, ucsun ayazım.
Yanımda ana tək şərəfətin var,
A mənim ağ günlüm – saçı bəyazım.

O günəş şəfqətli mərhəm baxışdan
Uzandı günəşə bizim qolumuz.
Müqəddəs alnına düşən qırıqdan
Başladı işıqlı həyat yolumuz.

Çox vaxt sönəndə də kənd işıqları
Bizlərə qəlbindən sən məşəl tapdın.
Uçdu bir yuvadan kənd uşaqları,
Hər kəsə bir peşə yoğurdun, yapdın.

Bizlərdən ayrılmaq sanma kədərdir,
Bağlıdır hər qəlbə, o əziz adın.
Elə şagirdinin sayı qədərdir.
Sənin arzuların, sənin övladın.

Azərbaycanım

(nəğmə)

Əzmim Şah dağından ucadır, uca,
Yaşım Qobustandan qocadır, qoca.
Həm ruhum, həm tənim – Azərbaycanım,
Həm sənin, həm mənim – Azərbaycanım.

Başından buludlar səkdi, nə səkdi,
Zaman sınaqlara çəkdi, nə çəkdi,
Babəklər ərənim – Azərbaycanım,
Həm sənin, həm mənim – Azərbaycanım.

Mənim torpağımda yoxdu, nə yoxdu,
Yurduma göz dikən çoxdu, nə çoxdu.
İtməz bircə dənim – Azərbaycanım,
Həm sənin, həm mənim Azərbaycanım!

Qalalar bu günə yetən qədim daş,
Balalar vətənə əsil vətəndaş.
Qranit təməlim – Azərbaycanım,
Həm sənin, həm mənim – Azərbaycanım.

Sevgi

Yaşadar insanı sevgi əzəldən,
Əzəldən düz ilqar onun tacıdı.
Hamı ilhamını alır gözəldən,
Məhəbbət ürəyin ehtiyacıdı.

Sevgi insanlara günəş payıdı.
Təklənən ağac da yarsız ağacdı.
Ürəkdən başlanan bulaqdı, çaydı,
Sevgisiz insanlar barsız ağacdı.

Eşqini yarınla bölməlisən sən,
Yoxsa belə sevda boşa yaranır.
Həm də həqiqəti bilməlisən sən
İnsanlar dünyada qoşa yaranır.

Sevgisiz insanlar qışa bənzəyər,
Hər işin, əməlin meyarı sevgi.
Eşqsiz köçəri quşa bənzəyər –
İnsan bir qızıldı - əyarı sevgi.

Duyğular

İnsanı buraxmaz bir an qayğılar,
Ümidlə gecəni gündüzə qatar.
Qəlbini hər zaman tapar duyğular,
O gah tüstülənər, gah ocaq çatar.

İtirsən duyğunu ürək daş olar,
İnsanın ümidi, gümanı odur.
Üzdə gülüş olar, gözdə yaş olar,
İnsanın şəfəqi, dumanı odur.

Ürək döyünürsə, ürək yanırırsa,
Ömrü, qayğıları daşıyır insan.
Baxıb gözəlliyə duyğulanırsa,
Demək insan kimi yaşayır insan.

Ürəyin səsi

Arzular ürəyi qoymadı yata,
Ətalət içində paslana, bata.
İstədi əlçatmaz zirvəyə çata,
Yolçular yollarda itən deyil ki?!

Qayğılar üzlərdən yaşı sildirə,
Ürək ovundurub, gözü güldürə,
İnsan əməliylə gərək bildirə,
Yolu var, hər yoldan ötən deyil ki?!

Həmişə, hər yerdə ürəyin səsi,
Düz yolla aparar daim hər kəsi.
Səhrada gül açar insan nəfəsi,
Bu dünya tükənən, bitən deyil ki?!

Birlik

Bəzən ürəklərdə sual yaranır,
Niyə çoxlarının ömrü dardadı?
Yaşlar da qurunun oduna yanır –
Varsa da, insanın gücü hardadı?

Tək qalıb heç kəsin qəlbi dolmasın,
Canavar tək qalıb yalquzaqlaşar.
Meşədə ağac da tənha qalmasın,
Ürəksiz, diləksiz, sevgisiz yaşar.

Kərəni sındırar əllər bir olsa,
Daim təklənəni döyüblər axı.
Dağ yıxar, şah yıxar ellər bir olsa,
El gücü sel gücü deyiblər axı.

Gözəllik

Əzəldən gözəllər özünü darta,
Belə ədalardan canını qurtar,
Ağılla birləşsə ikiqat artar,
Beləcə yaşadar, yaşar gözəllik.

Məcnunu səhrada azdıran odur,
Qəribə qütbəti gəzdirən odur,
Ən şah əsərləri yazdıran odur,
İlhamda sel olub daşar gözəllik.

Dünyanın məhvəri, özəyi olar,
Sahmanı, düzəni, düzəyi olar,
Bütün yer üzünün bəzəyi olar,
Fatehdir, hər səddi aşar gözəllik.

*Yağı torpağımdan
qovulacağımı*

Hər yandan kəsilən amanımız var,
Tanrıya bağlanan gümanımız var.
Başımız üstündə dumanımız var,
Bu qapqara duman sovuşacağı?!

Oğurluq, yaltaqlıq hünər sayılır
Vəba tək bu yerə-yurda yayılır.
Niyə biz yatdıqca düşmən ayılır,
Köçkünlər yurduna qovuşacağı?!

Torpaq düşməndədir, vicdan çarmıxda,
Qalıb igidlərin papağı mıxda.
Ayağında çidar, ağzında noxta,
Yağı torpağımdan qovulacağı?!

İnsan olsun

İstəyin parlayar, açar çiçəyin,
Həyatın bal olar, daşar diləyin,
Ömür mənalana, dolar ürəyin,
Əgər məhəbbətli bir insan olsun.

Mənliyin, əqidən təmiz qalacaq,
Dünyanın varlığı sənin olacaq,
İnsanlığ qəlbinə min iz salacaq,
Əgər sədaqətli bir insan olsun.

Dostluğun hamıyla düzgün olacaq,
Paxıllar yanacaq, üzgün olacaq,
İnsan tanımaqda güzgün olacaq,
Əgər zəmanətli bir insan olsun.

Dil

Ağızın bir parça gövhəridi o,
Hər sözün, söhbətin məhvəridi o,
Ana dodağından alar sözünü
İdrakın meyarı edər özünü.

Hissləri çay kimi axıdan odur,
Nifrət güc gələndə kəsər olur o.
İnsanı sevgilə oxudan odur,
Şəfqət güc gələndə əsər olur o.

Bütün ülfətlərin odur özəyi,
Acı söz tikanı, xoş söz gülüdür.
Həmişə, hər yerdə gücü, bəzəyi –
Süd ilə yoğrulmuş ana dilidir!.

Məni qoparır

Dünyanın əzəli, dünyanın sonu,
Mənimlə başlayır, məni aparır.
Çoxları anlamır, duymayır ony,
Məni məndən alıb, məndən qoparır.

Bu həm önlük olur, həm də ki sonluq,
Ürəyim döyünür, demək həyatam.
Əvvəli doğmalığ, sonu onsuzluq,
Qalanda doğmayam, öləndə yadam.

Qürbətdə ucalma, ucal elində,
Birini sev, sevil, düşmə dilindən,
Ürəyim sənindir, sən də ol mənim.

Tənhalıq içində tufan qoparır.
Ömrümüz-günümüz onun əlində,
Odur həm gətirir, həm də aparır.

Babam

Bir el atasına dönübdü babam,
Xoş söz-söhbətindən dərs alıb obam.
Üzündə, gözündə yazından tərər,
Ağ saçlar keçmişdən gələn ağ xəbər.

İnsan qocalanda olur uşaq tək,
Ağarmış tellərə gəlin gül səpək.
Ömrün qürubuna o qəlbi kövrək
Çatıbdır, biz onun saçından öpək.

Yolunu çox vədə alıbdı duman,
Çətin sınaqlardan qalıb çıxıb o.
Elin göz yaşını silib hər zaman,
Nə ürək sındırıb, nə qəlb yırıb o.

Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı

Nənəm təzə təndir qurmaq istədi,
Ocağa təzə od vurmaq istədi,
Təzə gəlinləri yormaq istədi,
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.

Ömürsə əbədi deyildir axı,
Solmuşdur həyatın o gülzar bağı.
Ürək təndirinin çatdı qış çağı
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.

Təndir həyatının mənə çağıydı,
Soyuyan ömrünün od-ocağıydı,
Amansız zamanı ona yağıydı,
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.

Qurmaq istəyirdi qura bilmədi,
Son istəyi başa vura bilmədi.
Bir gün yuxusundan dura bilmədi,
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.

Gözümdən həsrətin yaşları axdı,
Axır ki, əcəlin şimşəyi çaxdı.
Ən son arzusunu yandırdı yaxdı-
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.

Qayıtsan ana

Dünyada anaya həsrət olmuşam,
Anasız, günəşsiz, yetim qalmışam.
Ətrini bahardan, yazdan almışam,
Bəlkə bir anlığa gələsən, ana!

Dünyalar saçının telinə qurban,
Laylalar söyləyən dilinə qurban,
Səsinin bəminə, zilinə qurban,
Bəlkə bir anlığa gələsən, ana!

Bu həyat mənasız axındı, bildim,
Ana hər doğmadan yaxındı, bildim.
Tacındı, taxtdındı, şahındı, bildim,
Bəlkə bir anlığa gələsən, ana!

Analı dünyamı saxlamaq üçün,
Sinə dağlarımı dağlamaq üçün,
Məni bu dünyaya bağlamaq üçün,
Bəlkə bir anlığa gələsən, ana!

Qocalmaq istəmirəm

Gəncliyim ömrümün şirin çağıydı,
Əhvalım elə bil çiçək bağıydı,
Qürurum əlçatmaz uca dağ idi,
Ey tanrım, qocalmaq istəmirəm mən.

Günlərim bilmədən gəldi, ötüşdü,
Bəzən də həyatla ölüm öpüşdü,
Ömrüm arzum üçün hər gün döyüşdü,
Ey tanrım, qocalmaq istəmirəm mən.

Çalışdım, çarpışdım orta yaşında,
Ömrün qarı oldu, çəkdi başın da,
Bir ağrı gizlənib bu təlaşında,
Ey tanrım, qocalmaq istəmirəm mən.

Gəlib payızına çıxdı dözüm də,
Düşdü məcrasına səsim, sözüm də,
Ürəyin istəyi doğdu gözümdə,
Ey tanrım, qocalmaq istəmirəm mən.

Heç kəs istəməyir, ömrü paslana,
Qocalıq məzara bir növ astana,
Belə son qoyulur neçə dastana,
Ey tanrım, qocalmaq istəmirəm mən.

İllər

Qırx yaşıma az qaldı,
Saçımı qırov aldı,
Əzablarım çoxaldı,
İllər, bir az rəhm edin!

Üzdü məni qayğılar,
Ağırlaşdı duyğular,
Ərşə çıxdı uyğular,
İllər, bir az rəhm edin!

Özümə əks getmədim,
Çox arzuma yetmədim,
Dumanlarda itmədim,
İllər, bir az rəhm edin!

Ömür muncuğa bənzər,
Sapını günlər bəzər,
Siz olmayın bədnəzər,
İllər, bir az rəhm edin!

İlləri qınamayım,
Dostları sinamayım,
Günləri sanamayım –
İllər, bir az rəhm edin!

Görmüşəm

Yayın qızmarında mən çox yanmışam,
O məktəb yolunda çox dayanmışam,
Sevdiyim bir qızı hər gün anmışam,
İlk eşqin gözünü belə görmüşəm.

Ən gözəl qəhərdi, sevgi qəhəri,
Çox zaman ilk eşqin olmur bəhəri,
O qızın fikriylə açıb səhəri,
Qızıl dan üzünü belə görmüşəm.

Böyüdükcə həyat məni sınaıyb,
Dünya səhvlərimi bəzən qınayıb,
Min gözəl içində onu tanıyıb,
Qəlbimin özünü belə görmüşəm.

Ehtiyac çox hücum çəkib sıxılam,
Dar günlər çox yandırır ki, yaxılam,
Məhəbbətim qoymayıbdı yıxılam,
Çarpışmaq sözünü belə görmüşəm.

Tələbəlik eşqiylə nə yatmışam,
Gecələri gündüzlərə qatmışam,
Axır gedib öz arzuma çatmışam,
Dünyanın düzünü belə görmüşəm.

O sevgi həmişə dayağım olub,
Mənim əlim olub, ayağım olub,
Zülmət gecələrdə mayağım olub –
O qızın gözünü belə görmüşəm.

Bir daha qayıtmaz

Gəncliyim ömrümün məziyyəti,
Məhəbbət ən qaynar vəziyyəti.
Acılı, şirinli, əziyyətlidi,
Bir daha qayıtmaz on səkkiz yaşım.

On səkkiz yaşım çatdığım zaman,
İlkin sevgim oldu qəlbimə daman,
Həyat istəyimə vermədi aman,
Bir daha qayıtmaz on səkkiz yaşım.

Dənizi o imiş hər nadincliyin,
Axıb töküldükcə qalar dincliyin,
Demə zirvəsiymiş odlu gəncliyin,
Bir daha qayıtmaz on səkkiz yaşım.

Ömür əmanətdir, həyat sonsuzdur,
Həyatın qanunu sərt, amansızdır,
Taledən qaçmaq də ən gümansızdır,
Bir daha qayıtmaz on səkkiz yaşım.

Nahaqdan yalvarma sən heç allaha,
Bir ömrün təkrarı olmaz bir daha.
Qaytarmaz səni o gələn sabaha,
Bir daha qayıtmaz on səkkiz yaşım.

Anasız

Həyatın amalı, nurudu ana,
Dünyada bir kimsə tay olmaz ona,
Bu haqqı hər nankor, hər nadan qana,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Bala nübarına çatdı həyatı,
Ömrümü, günümü nura boyadı,
Dilimi bəzədi layla, bayatı,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Çatdırdı yollara o ayağımı,
Yaddaşa oyatdı gənclik çağımı,
Yandırdı o mənim od-ocağımı,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Sən insan ömründə təməl, özəksən,
Hər övlad ömrünə sahman, düzəksən,
Bildim ki, ömrümə nursan, bəzəksən,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Dünyanın ləzzəti səninlə getdi,
Yetimlik ağacı bağında bitdi,
Həyatım anasız qış kimi ötdü,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Ömrümün bağına yağdı dolu, qar,
Xəyala çevrildi o güllü bahar,
İndi də şəfəqi qəlbimə axar –
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Baxıram həyata əziyyət kimi,
Baxıram dünyaya bir möhlət kimi,
Baxıram anaya bir zinət kimi,
Anasız nə qədər boş imiş həyat.

Sevda

*Gənc yaşlarında dünyasını dəyişmiş
bibim qızına ithaf edirəm.*

Bir bahar çevrildin sən bir sevdaya,
Belə zülüm gəlməz heç vaxt dünyaya.
Gündüzün çevrilib bir gecə oldu,
Bilmədik bu bəla heç necə oldu?

Övladlar kiməsə «ana» deyəcək,
Bəlkə də ögeylik qapı döyəcək,
Qızının toy günü gözlər süzəcək,
Anasız bir qəlbi kədər üzəcək.

Anan da hər gecə anacaq səni,
Beləcə düşəcək saçının dəni,
Əyildi atanın o şax qaməti,
Sənə bağlı qalıb saf məhəbbəti.

Sən necə gül idin bahar çağında,
Qönçə ikən soldun öz budağında.
Ərin də evlənər inan bir zaman,
Başının üstünü alar çən, duman.

Sən bir kədər oldun bizə cahanda,
Övladlar böyüyər o yan, bu yanda,
Bölündük ikiye fələk sayanda,
Parlaya bilmədin bu asimanda.

Düz danış

Ruhundakı ucalıca qalx bir az,
Ürəyini odla, üfür, yax bir az,
Gözünü aç bu dünyaya bax bir az,
Düz danışsan ucalarsan bir boy da.

Yalan demə gəl qardaşa, bacıya,
Dönər bir gün həyat sənə acıya.
Yalan dönər etibarda qayçıya,
Düz danışsan ucalarsan bir boy da.

Mən dedim ki, sən qəlbinlə duyarsan,
Öz ömründə bir xatirə qoyarsan.
Düzlüyünlə həyatından doyarsan,
Düz danışsan ucalarsan bir boy da.

Yada saldım

Eşitdim səsini, dönə bilmədim,
Çağırmaq istədim, dinə bilmədim.
Qəlbim də kövrəldi, keçmiş andım,
Gəncliyi düşündüm, alışıb yandım.

Gecələr həsrətin çəkdiyim anlar,
Ömrümü qəhr edən güclü tufanlar...
Qəfildən bir anlıq yadıma düşdü,
Həsrətin qəlbimi deşdi, nə deşdi.

Səni sənsiz sevib unutduğum yaz,
Aldı ürəyimi niskilli ayaz.
Yox, bunun günahı məndə deyildi,
Onda bu ayrılıq öndə deyildi.

Xoşum gəlir

Qəlbi təmiz, üzü gülən,
Alnı açıq, qədir bilən,
Qəm verməyib dərdi silən,
İnsanlardan xoşum gəlir.

Qürurunu hey satmayan,
Ar, namusu heç atmayan,
Halala haram qatmayan
İnsanlardan xoşum gəlir.

Dövr çətin, ömür qısa,
Niyə insan boyun qısa,
Şərik olan toya, yasa,
İnsanlardan xoşum gəlir.

Millət üçün sönməz olan,
Dinimizdən dönməz olan,
Səmasından enməz olan,
İnsanlardan xoşum gəlir.

Vətəni xoşbəxt görək

Xalqımın ürəyi, süfrəsi açıq,
Namusu bayraq tək ucadan-uca.
İnanma düşməyə durub əl açaq,
İnanma bu xalqdan bərəkət qaça.

Düşməsin xəzana elin baharı,
Eşqi, məhəbbəti təzə-təzə görək.
Göylərə ucalsın elin bəhəri –
Vətəni həmişə bəxtəvər görək.

Bəhərin olar

Şirindən şirin ol, şəkərdən şəkər,
Dilindən yağmasın heç zaman zəhər.
«Can» deyib «can» eşit hər axşam-səhər,
Onda nə qəmin, nə qəhərin olar.

Nə qədər mehriban olsan dünyada,
Hörmətin çox olar, düşərsən yada.
Get-gedə təklənib olmazsan ada –
Çünki dostluq adlı bəhərin olar.

Səadət

Xəyalım yenə də göyə ucalır,
Ulduzlar yenə də səsləyir məni.
Bütün yaratdığım dünyada qalır,
Sönməz məhəbbətim gözləyir məni.

Sənsiz bu dünyanın yoxdur mənası,
Bütün ulduzların ən nurlususan.
Sənsiz boş görünər sevgi dünyası,
Bütün sevgilərin uğurlususan!

Məhəbbət neylər

Qəlbi salar od-közünə
Hər şeyi guman eyləyər.
Aşiqi salıb izinə,
Dünyanı duman eyləyər.

Cəsur özü tir-tir əsər,
Vüqarından qalmaz əsər,
Hər ürəyə ən şah əsər –
Öldürməz, aman eyləyər.

Hər insana eşq anı var,
Hər gecənin bir danı var,
Hər aşiqin devranı var,
Məcnunu zaman eyləyər.

Ömrün şirin noğulu o,
Əfsanəsi, nağılı o.
Alar başdan ağılı o –
Yaxşını yaman eyləyər.

Sənanlara xaç taxdırar,
Fərhadlara tər axdırar,
Varlıqlarda od yaxdırar,
Ya kül, ya insan eyləyər.

Cavan gəlindi

Qəlbində elə bir mələr quzu var,
Qara gözlərində min bir arzu var.
Dodağında hələ bahar izi var,
Həyalı-həyalı üzə gülənin.

Qaşına əl hələ təzəcə dəyib,
Kaman tək onları təzəcə əyib,
Xonçaya qoyulmuş paltardan geyib,
Sevgi çiçəyi tək gözə gülənin.

Eşqindən doyunca hələ dadmayıb,
Qəlbini heç kəsə hələ satmayıb.
Yalanı doğruya hələ qatmayıb,
Hər sözü doğruya, düzə gələnin.

Analıq arzusu axır gözündən,
Analıq həyası yağır üzündən.
Ən incə çiçəkdi Muğan düzündən,
Sözü var ceyran tək düzə gələnin.

Sədaqəti möhkəm, ilqarı qəlbi,
Qurub yaratmaqla doludur qəlbi,
Dünyanın məhəbbət yoludu qəlbi,
Bir bəxt ulduzu tək bizə gələnin.

Hələ getməyibdi xınası əlin,
Sanki bir üzü qız, bir üzü gəlin,
Qoy bəxti ağ olsun o qara telin,
Ağ günə qovuşsun bu təzə gəlin.

Qardaş

Çox bacılar həsrətinə alovlanıb,
Qardaş var ki, bu dünyada tənha qalıb.
Qardaşımdır qəlbdə cürət, qolda qüvvət,
Yox qardaşdan bu dünyada böyük nemət.

Bu dünyada qardışını satan da var,
Vardan ötrü, onu yox tək atan da var...
Qardaş var ki, qardaşına qalıb həsrət,
Yox qardaşdan bu dünyada böyük nemət.

Bacıların fərəhidir, diləyidir,
Ürəyini dağ eyləyən ürəyidir.
Bacılar da qardaşlara namus, qeyrət,
Yox qardaşdan bu dünyada böyük nemət.

Yalan sözlə qardaşından küsən də var,
Haq-salamı birdəfəlik kəsən də var.
Qara daşlıq-qardaşlığa nifrət, heyret,
Yox qardaşdan bu dünyada böyük nemət.

Sevgilim

Səadət bağında üzən sevgilim,
Tellərinə çiçək düzən sevgilim.
Sən də bahar kimi bəzən, sevgilim,
Gözünü ahu tək süzən sevgilim.

Bülbül tək çırpınır ürək qəfəsdə,
Sel kimi çağlamaq istər həvəs də,
Çiçəklər içində mənim öz gülüm,
Qönçə tək açılan əziz sevgilim.

Gəzirəm eşqinlə dağı, çəməni,
İtirməz yolunda duman, çən məni,
Bircə «sevirəm» de, qoy mən də bilim,
Eşqin zirvəsinə çatım, sevgilim.

Xoş yaranmısan

Kirpiyin sürməsi gözə tərəvət,
Qamətin ruhuna verir qətiyyət.
Bu hislər yaradır məndə məhəbbət,
Nə xoş yaradıbdır səni təbiət.

Sən gözəl dünyada tək cananımsan,
Duyğumsan, hissimsən, həm də canımsan.
Dünyada dünyamsan, asımanımsan,
Damarımda axan təmiz qanımsan.

Bəxtimin yazılı gözəli sənsən,
Qəlbimin hər sözü, qəzəli sənsən,
Çoxuna ilk eşqin xəzəli sənsən,
Mənəsə sevginin əzəli sənsən...

Canım dədə

Balamda yaşayır dədəmin adı,
Təsəlli eyləyib bunu övladı,
Gərək təzələnə dünyanın dadı,
Sən mənim canımsan, qanımsan, dədə.

Sən mənə həyatı bağışlamısan,
Hər kiçik uğrumu alqışlamısan,
Ömrümə baharı naxışlamısan,
Sən nurlu səhərim, danımsan, dədə.

Adını qoymuşuq adınla qalaq,
Həyata yenidən izini salaq,
Həyatda ömrümüz ömrünə calaq,
Dünyada hər təzə anımsan, dədə.

Yaralı bağ

Əzizim, yaralı bağ,
Ay baxtı qaralı bağ,
Payızı çatmamışdan
Həsərdən saralı bağ.

Əzizim gözə gəldi,
Zirvədən düzə gəldi.
İtirib yaşılını,
Yarpaq daha xəzəldi.

Sındırma sözlə məni,
Yandırma közlə məni.
Gedərəm, qayıdaram –
Baharla gözlə məni.

Saçlarıma dən düşür,
Günlər ömürdən düşür,
Bəxtimə gün doğanda
Bu dünyaya çən düşür.

Nə yarpağın solaydı,
Nə torpağın olaydı.
Əbədi baharından
Qəlbimə nur dolaydı.

Torpağa bağlı ağac,
Qollu-budaqlı ağac,
Bir eşqin şimşəyindən
Sinəsi dağlı ağac.

Ömür bir möhlətdi

Hökmdar

Qorxu gözlərinin odunu alıb,
Oddan oda düşüb soydaşım insan.
Qul edib, insanlıq adını alıb,
Sultanlar sultanı hökmdar zaman.

Oğul atasına əl qaldırıbdı,
Hökmdar qılını taxıbdı qadın.
Nə qədər taxt alıb, tac saldırdı,
Neçə səltənəti yaxıbdı qadın.

Zalım hökmdarlar, zalım əyanlar
Zamanda şimşək tək çaxıb gediblər.
Dünyanı pəncərə, seyr sayanlar,
Onu yaşamayıb, baxıb gediblər.

Həqiqət önündə güzgü olanda,
Qəflət yuxusundan oyanar şah da.
Hər əmri, fərmanı düzgün olanda
Elin arxasında dayanar şah da...

Ədalət görməyib ellər doyunca,
Çox saha yaraşıq, tac, ziynət olub.
Amma hökmdara illər boyunca
Daş-qaşdan qiymətli ədalət olub.

Bələ yasa

Bir düyün nə qədər sıxsa da canı,
Sükanı bərk saxla, yolu itirmə.
El gözünü tərəzi bil, sən tanı,
Adının önündə yad ad bitirmə.

Ömrə ölçü götür haqqı, düzlüyü,
Bunun təməlisə əməyin olsun.
Ancaq üzün olsun sənin üzlüyün,
Görüm ulu tanrı köməyin olsun.

Büdrərsən, qədəmi sən yanlış atma,
Əl tutub Əli tək xeyirdən doyma.
Öz halal aşına haram da qatma –
Bu günkü işi də sabaha qoyma.

Əyilə – əyilə ucalmaq olmaz,
Pozular üstündən insanlıq adı.
Kin ilə heç kəsdən öc almaq olmaz –
Olarsan dünyada dünyanın yadı.

Ömür bir möhlətdi

Əzəldən sirlidir qoca kainat,
Ən böyük məktəbdə bizə bu həyat
Ömür-gün hamıya adi möhlətdi...
Yadigar qoymağa yaşa, yaz-yarat.

Qəvvaslar həmişə üzər dərinədə,
Aqillər mətləbi ilk sözdən duyar.
Ömür hərəkətdir, sayma yerində,
Ağıllı cücəni payızda sayar.

Sənin dostluğun

Ürəyim günəşdə nuru andırar,
Fitnədən – fəsaddan daim yan durar,
Alışsa dünyanı bəlkə yandırar,
Yandırıb az yanmış sənin dostluğun.

İçində arzular sönmən kimidi,
Qartalım zirvədən enən kimidi,
Bir arzu dostluğum yanan kimidi -
Hər əhdi pozanmış sənin dostluğun.

Üzünün üstündən üzünü açdın,
Bütün körpüləri yandırıb qaçdın.
Alovlar püskürüb, kinini saçdın,
Bundan nə qazanmış sənin dostluğun?!

İtkilər bilmədin tapılan deyil,
Sədaqət asanca qapılan deyil.
Dostluqdan asanca sapılan deyil,
Xəyanət yazanmış sənin dostluğun.

Ömürlər karvan tək gəlib gedəcək,
Durnalar, neçə yol vida edəcək.
Payız kimiləri xəzan güdəcək
Xəzanmış, xəzanmış sənin dostluğun.

Zalar

Həzin yağış yağar, ömür islanar,
İsti xatirələr alışıb yanar,
Həyat gah toylanar, gah da yaslanar,
Zaman güzgü kimi gözümdə qalar.

Həyat səhnəsində oynamaq çətin,
Daşlara çox dəyər arzun, niyyətin,
Gərək bu yollarda olasan mətin,
Bu dünya odunda, közündə qalar.

Dünyanın nəbzini tutsan hər anla,
Axarda olarsan sən də zamanla.
Mənim ömür payım yaxşı- yamanla –
Necə söhbətimdə, sözümdə qalar.

Alen yazısı

Babalar həmişə düzü deyiblər,
Taleni alına yazı deyiblər,
Beləcə həm qışı, yazı deyiblər
Onu hiss eləmək, qoxumaq olmur.

Kimiyə ömür tək yaşanır ömür,
Kimiyə yük kimi daşınır ömür,
Hərdən çiçəklənir, daşlanır ömür,
Yazıya bir ilmə toxumaq olmur.

Bir damla ruhuna cahan dar demir,
İnsanlıq əvvəldən cana, var demir,
Allah qoruyanı canavar yemir,
Yazı haqq yazısı - oxumaq olmur.

Əbədi qalar

Bu gün yaddaşıyıq, sabah yad daşı,
Axırda heç kimə qalandı dünya.
İnsanın yaşıyla ölçülür yaşı,
Verdiyini bir gün alandı dünya.

Harda insanı var, orda məzarı,
Hər insan bir ömür payı yaşadır.
Yazıb taleləri ulu yazarı,
Hər eldə toyuyla, vayı qoşadır.

Kəpənək ömrüdü insanın ömrü –
Çiçəkdən-çiçəyə bir uçuş yolu.
Amma bilinməyir dünyanın ömrü,
Bilinmir bəşərin qurtuluş yolu.

Bacarıb, gününü günə calayıb,
Dən, dən yaş qurudub, birgə dən bitir.
Qəlbinlə, ömrünlə ocaq qalayıb
Bir ürək qızdırıb, bir niskil itir.

Zəhəri bal dadar, şəkəri acı –
Bəzən gözəlliyi ilan tək çalar.
Cümlə bəndəsinə oxunar acı,
Özü baş daşı tək əbədi qalar.

Əməli olar

Bir yanda qarılar deyər ağılar,
Bir yanda bir toyda kədər dağılar.
Oğul qeyrətlisə baş əyər dağlar –
Qeyrət zəfərlərin təməli olar.

Köhnə dəyirman tək işləyər zaman,
Keçəl Həmzə kimi verməz də aman,
İnsana təmizlik ölçüsü hər an,
Həm qəlbi, həm dili, həm əli olar.

Yalandı əzəldən, bu dünya yalan,
Onun bostanında ömür-gün talan,
Hər insan oğlundan yadigar qalan
Soyadı, şərəfli əməli olar.

Ömür dövrüyyəsi

Payız çiçəkləri solduran zaman,
Quşları köç yolu qaldıran zaman,
Bahar bayrağını saldıran zaman
Sanma ki, çiçəklər, güllər itəcək.

Bayquş yas quşudur, o bülbul olmur,
Yurd yeri silinmir ocaq kül olmur,
Bəzən tikanlanıb dünya gül olmur
Sanma ki, bülbullər daim ötəcək.

Su gələn arxlardan axacaq bir də,
Torpaq çiçəklərlə baxacaq bir də,
Haqq öz bayrağını taxacaq bir də,
Elə bilmə ki sən dünya bitəcək.

İsil insan

Mərhum Səfiyar Musayevin əziz xatirəsinə

Həqiqət uğrunda hər an döyüşdün,
Həqiqət həmişə əyilməz, sınar.
Yox, yox, sən ölmədin dünya dəyişdin
Səni canlılıradan, dost canlı sanar.

Hər zaman heç kəsin olmadın yadı,
İnsan tək yaşadın sən bu həyatı,
Gərək qazanasan ellərdən adı,
Hamı ehtiramla adını anar.

Həmişə el üçün çalışanların,
Böyük amalına ulaşanların,
Sən tək el yolunda alışanların
Üstündə şam kimi ürəklər yanar.

Məqsədi olanlar çaşmaz, yanılmaz,
İnsana doğmalar, ögey sanılmaz,
Dünyada haqq işi heç vaxt danılmaz –
Odur ki, çox çətin səni danalar.

Heç vaxt darıxmasın oğlun, övladın,
Yaşayır soyadın, qeyrətli adın.
Ay Səfiyar müəllim, unudulmadın,
Adını oğluna qoyur analar...

Dünya

Əzəldən bəndəyə sirli, bağlıdı,
Bəzəyi, butası insan ağıldı,
İnsan həqiqəti, insan nağıldı,
Bir cıdır, estafet, yarışdı dünya.

Ağ, qara qütbləri vaydan, düyündən,
Xoşdu yaz qoxusa yeri, göyündən.
Qardaş qardaşına daş atan gündən,
Bulandı, qalandı, qarışdı dünya.

Meşəni qurudub niyə quruyaq,
Duru bulaqlar tək biz də durulaq,
Əl-ələ verib də onu qoruyaq,
Hərəyə bir guşə, qarışdı dünya.

Harda zalım varsa zülüm deməkdi,
Harda sərhəd varsa bölüm deməkdi,
Harda silah varsa ölüm deməkdi,
Ancaq yaşamağa barışdı dünya.

Yalan dünyadə

Əvvəli bilinməz, görünməz sonu,
Çözülməz çox sirri, açılmaz donu,
Ağlımız necə var dərk etməz onu –
Tanrıdan ömrünü alandı dünya.

Zəncir həlqəsi tək gəlmədə insan,
Gəlib ağlamaqda, gülmədə insan,
Doğulduğu gündən ölmədə insan,
Ömürlük hər ömrə talandı dünya.

Yarandığı gündən qaynar qazandı,
Döyüşlə itirib, sülhlə qazandı.
Tək bircə fəsli var o da xəzandı,
Bizləri yarpaq tək salandı dünya.

Pıçıldar daima həvəsdi, bəsdı,
Nəfəsi gah verib, gah da ki kəsdi,
Görəndə can üçün quru qəfəsdi,
Dedilər yalandı, yalandı dünya.

Hökmdarlar

Gəlib dəvə karvanı tək
İl dolanar, zaman keçər,
Hər zamanın sultanı tək
Hökmdarlar hökm seçər.

Razı qalib özlərindən,
Od yağdırar, yel əsdirər,
Qəzəb yağsa gözlərindən
Göz çıxarar, baş kəsdirər.

Hökmü iti anlarında
An da qəsdə yaman durar.
Vaxtı çatar onların da
Başlarını zaman vurar.

Hökümranlıq dövrən edər,
İllər boyu asar, kəsər,
Şahlar özü gəldi gedər,
Sarayları qalan-əsər.

Zeyri - adidir

Bir kərə aldansan dünya malına,
Sonra addımların yanlış olacaq.
Özün yanacaqsan sonra halına,
Tamah ürəyində yuva salacaq.

Nə qədər parıltı cəlb edər gözü,
Daxildə daima gedər vuruşlar.
İnsan qalib gəlsə özünə özü,
Onu xilas edər belə duruşlar.

Çoxları təklənib olubdu ada –
Gənginlər – aləmdən yetim qalanlar.
Bir yanda yaşayır düzlər dünyada,
Bir yanda şeytana əsir olanlar.

Yaltaq

Elə bil anadan o süd əməli
Yaltaqlıq olubdur işi, əməli,
Əyri qoyulubdu belə təməli,
Amma yalaqlıqla ac olmaq olmur.

Nizamsız düzülüb ömür düzgüsü,
Yoxdu nə əzabı, nə də üzgüsü.
Özünə baxmağa yoxdu güzgüsü,
Bilməyir qeyrətdən ac olmaq olmur.

Əyilib, şax addım atmaq istəyir,
O da qürurunu satmaq istəyir,
Belə zirvələrə çatmaq istəyir,
Bilmir alçalmaqla ucalmaq olmur.

Bilirəm sözlərim çatmaz sözlərə,
Torpaq töküləcək doymaz gözlərə.
Təəssüf, həyat da olur bir kərə,
Allah kömək olsun, xalqım, bizlərə!

Ömür karvanı

Dünyanın gözləri bəzən kor olur,
Doğma övladına hərdən xor olur.
Yolların üstündə neçə tor olur,
Talenı yenidən qurdurmaq olmur.

Zaman tərəzinin gözləri əyir,
Canavar quzunun donunu geyir,
Həyatın zərbəsi düzlərə dəyir,
Xəbisi, xaini vurdurmaq olmur.

Zaman çay tək axıb ömürdən gedir,
Ehtiyac ürəyi həmişə didir,
Elə bil kim isə idarə edir,
Ömrü ürəyincə sürdürmək olmur.

Uşqlıq şəfəq tək uçub da gedir,
Səadət əlindən qaçıb da gedir,
Gənclik durna kimi köçüb də gedir,
Həyat karvanını saxlamaq olmur.

Kimindir dünya

Əzəldən bilinməz dünyanın işi,
Şəhvətin, tamahın qıcanar dişi,
Çətində adını qazanar kişi –
Dünya əməlini görk edənindir.

Üzəri ildırım, sıldırım dolu,
Hərdən qar ələdə, hərdən də dolu,
Haqqına uzanan bu dünya yolu
Bütün günahları tərk edənindir.

Haqdan alışıbdı ocağı, közü,
Bəndənin ustdədi daima gözü –
Əsl məhəbət, sevginin özü –
Əhdi – ilqarını bərk edənindir.

Etibar olaydı insan yarağı,
Haqqa üz tutaydı eşqi, marağı,
Zülmətdə dostluğun yanar çırağı
Dar gündə dostuna ərk edənindir.

Çoxları bixəbər gəlib gedir də,
Adını ölməmiş silib gedir də,
Az adam dünyanı bilib gedir də,
Dünya bu dünyanı dərk dənindir.

Cavab tapılmaz

Bəzən xoş amallar, arzular sönür,
Şirin istəklərin üzü də dönür.
Açılmaz dünyanın heç vax paxırı,
Bilinmir dünyanın əvvəl-axırı.

Dünya hikmətinin düşünən, qanan,
Bəzi sualları anlayır asan,
Yenə də dünyanın sonun görməyir,
Ölümə heç zaman sinə gərməyir.

Ey insan, sonluqda sən puç olursan,
Niyə gül açırsan, niyə solursan?
Bax, belə suallar heç vaxt qaçılmaz,
Dünyanın sirləri yenə açılmaz.

Həyat nə qəribədən

Hər fəslin həm payız, həm də baharmış,
Həyat, nə qəribə qanunun varmış,
Yaşayan nə tezəcə unudularmış.
Dünya həm gözəlsən, həm də əcəlsən.

Mən də yaşamışam arzu-kam ilə,
Həqiqət gəzmişəm çıraq, şam ilə.
Həyatım sönməyib tək inam ilə
Dünya həm gözəlsən, həm də əcəlsən.

Mən də bir ulduzam parlar, yanaram,
Getdiyim yollarla ömrü anaram.
Zamanım yetişər, axır sönərəm,
Dünya həm gözəlsən, həm də əcəlsən.

İnsan, sən həyatın kiçik qəlibi,
İncəylə incədi, sərtlərlə qəlbi,
İnsaf et, sındırma bu incə qəlbi,
Dünya həm gözəlsən, həm də əcəlsən.

20 yanvar

Böyük qardaş axır üzə ağ oldu,
Qərənildən neçə qanlı bağ oldu.
Bir millətin sinəsinə dağ oldu,
İyirmisi yanvar məşhər günümüz.

Tank altında necə həyat üyünür,
Düşmən isə əməlindən öyünür,
Mənim könlüm parça-para döyünür,
İyirmisi yanvar, məşhər günümüz.

O günləri yada salıb gülmürəm,
İgidləri ön sıradan silmirəm,
Şəhidləri axı ölmüş bilmirəm,
İyirmisi yanvar məşhər günümüz.

İçimdəki ağrılara dözmürəm,
Ümidimi bir allahdan üzmürəm.
Düşməni də mən kənarda gəzmirəm,
İyirmisi yanvar məşhər günümüz.

Ana südü ölənlərə halaldı,
Sizin qeyrət bizim üçün amaldı,
Sizə çatmaq bizim üçün əməldi,
İyirmisi yanvar məşhər günümüz!

Vaxtsız ölüm

*(Vaxtsız ölmüş dostum
Əlzaminə həsr olunur.)*

Üzülübdü ürəyimin telləri,
Gözüm yaşı xatırladır selləri.
Mən axtardım o gün yaslı gülləri,
Niyə vaxtsız sən tərk etdin bizləri.

Beləcə seyrəlir dostların sayı,
Dostlardır dünyanın ən gözəl payı.
Bir iş olsa gəlir onların hayı,
Düşündükcə əsir könlümün yayı.

Əsl dostlar öz dostundan toy umub,
Niyə sənin gənc ömrünə vay cumub,
Cavan ikən bu həyata göz yumub,
Ağlar qoydun öz arxanda gözləri.

Dost ölümü dostlar üçün fağırılıq,
Ürəklərə əzablardan yağırılıq,
Dost vidası çiyinlərdə ağırılıq,
Ürəklərdə yaşayırlar özləri.

Dünyanın nemətidir dost

Dost demək asandır, mənası dərin,
Onu yaşatmağa çata hünərin.
Gərək dostarası olmaya sərin,
Dostluq ən birinci zəmanətidir.

Mən sənə demirəm, itaətli ol,
Əgər dost olursan, ləyaqətli ol,
Dostluğun yolunda dəyanətli ol,
Dostluq babaların əmanətidir.

Dildə deyəndə ki, qardaşıq inan,
Səni çox sevirəm, qardaşım yaman.
Xəyanət görəndə ağrıdır, aman,
Gözümü, könlümü bürüyür duman.

Dost sözün dilinə çalış gətirmə,
Gətir sən də çalış, onu itirmə.
Hesab et gözünün nurudu dostun,
Bir dağ bulağı tək durudu dostun!

Şübhələr, xəyallar didir qəlbimi,
Hər şeydən soyudur, inan əlimi.
Zəmanə gör necə eybəcər olub,
Dostluq da dünyaya bir kədər olub.

Yazdım ki, bu şəri qanmayan qansın,
Həyatda dost üçün yanmayan yansın.
Çünki insanlığın niyyətidir dost,
Dünyanın qiymətsiz nemətidir dost.

Çətindi

Haqqın qiymətini danmaq çətindir,
Haqdan dönməyənlər daim, mətindir.
Səni ucaldan öz şücaətidir,
Çətindir yaşamaq, yaman çətindi.

Bəzisi dövlətdə tapdı həyatı,
Bəzisi övladda gördü muradı.
Bu ömür insana möhlət aradı,
Alanda yolları duman, çətindi.

Kiminin göylərə ucaldı adı,
Kimisi pul ilə ölçər hər dadı.
Kim ki, sədaqətlə dost etsə yadı,
Söyləməz bəlkə də zaman çətindi.

Namərd öhdəsindən gəlmək də çətin,
Həyatın mənasın bilmək də çətin.
Yaşamaq da çətin, ölmək də çətin,
Ha eyləsən də and-aman çətindi,
Çətindi yaşamaq, yaman çətindi!

Amalsız yaşama

Dondurma ömrünü gəl bu həyatda,
Arzunu amala çevir də yaşa.
Baxtın gətirməsə bu kainatda,
Hər bir çətinliyi devir də yaşa.

Ömür bir karvandır bir gün duracaq,
Həsr elə ömrünü xalqa, vətənə,
Sənin qiymətini yəqin verəcək,
O, məhəl qoymasa yoldan ötənə.

Həmişə həyatda yerini tanı,
Amalsız yaşamaq çətindir, çətin.
Amalı qaldırır ancaq insanı,
Beləsi polad tək mətindi, mətin...

Zamanə

Çox qəribə zamanəyə çatmışıq,
Heç bilmədən bataqlığa batmışıq.
Bilinməyir oyağıq, ya yatmışıq,
Zamanəmiz çox qarışıb, a qardaş.

Kim düz deyir, kim düz gedir bilmirsən,
Gözün baxır, kim nə edir bilmirsən.
Yaxşılıqdan kim nə güdür bilmirsən,
Müftəxorlar çox daraşib, a qardaş.

Yalvarıram tanrıdakı hikmətə.
Kömək etsin bu zavallı millətə,
Gündən-günə biz düşməyək zillətə –
Üzlər-gözlər çox qarışıb, a qardaş.

Çəkiləcək yəqin bir gün çən, duman,
Həqiqətə çevriləcək hər guman.
Dünya keçər belə qalmaz bu zaman –
Əziyyətlə el barışıb, a qardaş.

Həyat

Özünü tapmasa, insan özündə,
Yəqin ki, ucalmaz elin gözündə.
Saxtalıq duyular hər bir sözündə,
Ey həyat, beləsi qarandı sənin.

Bu gün səni öpüb dost deyən insan,
Niyə puldan ötrü alçalır yaman?
Mənliyi, qeyrəti unudur o an,
Ey həyat, beləsi yarandı sənin.

Qeyrəti, namusu satarsa insan,
Onu tez unudar bu el, bu cahan.
Onsuz da qalmayıb pislərə güman,
Yaxşılıq ən gözəl barındı sənin.

Haqqın dərgahından ümud kəsilməz,
Elin gözlərindən pərdə asılmaz,
İgidi çox olan Vətən basılmaz.
Onlar şöhrətindi, varındı sənin.

Yeni ildə

Təravətin görüm heç vaxt solmasın,
Ürəyində kədər, qüssə qalmasın.
Nur gözlərin bir də yaşla dolmasın,
Yeni ildə, yeni ildə, dilbərim.

Bəxt ulduzun nurdan çələng bağlasın,
Bulaq kimi qoy həyatın çağlasın.
Allah səni pis nəzərdən saxlasın,
Yeni ildə, yeni ildə, dilbərim.

Saçını ağ, qara heç hörməyəsən,
Gözünü günəşə heç sərməyəsən,
Bir ağrı, bir acı heç görməyəsən,
Yeni ildə, yeni ildə, dilbərim.

Lalə kimi, qöncələnib açasan,
Günəş kimi bəxtimə nur saçasan.
Qara gündə pis əməldən qaçasan,
Yeni ildə, yeni ildə, dilbərim.

Torpaq çağırır

Vətən, sənin varlığına qurbanam,
Sən olmasan, mən də indi olmaram,
Vətən səni yad əllərdə qoymaram,
Torpaq bizi köməyinə çağırır.

Qəm yemə ey ulu torpaq, dağ, dərə,
Üz tutaram igidlərə, nərlərə,
İndi gücdür hər bir haray, hər nərə,
Torpaq bizi köməyinə çağırır.

Sözlərimi yozub-yozub əzmə gəl,
Dərd böyükdür, sən bu dərdə dözmə gəl,
Vaxt ötüşür, vətən gedir, gəzmə gəl,
Torpaq bizi köməyinə çağırır.

Qoyma gözüm ağlamaqdan kor olsun,
Torpaq getsə hamımıza ar olsun,
Birləşəyin, allah bizə yar olsun,
Torpaq bizi köməyinə çağırır.

Gün gələcək güləcəksən sən, Vətən,
Dost-düşməni biləcəksən sən, Vətən,
Canım, ruhum, varlığım sən, Vətən,
Torpaq bizi köməyinə çağırır.

Dünyanı anla

Dünyanı var ilə ey ölçən insan,
O yada qalacaq sən köçən zaman,
Həyatın puçluqdur gəl buna inan,
Sənin əməllərin olacaq yaman.

Sən pulu hər şeydən tutmusan uca,
Beləcə bir ömrü vermisən puça,
Çox adam istəyib milyonu quca,
Pul ilə xoşbəxtlik qapısı aç.

Puldan da, vardan da uca ol uca,
Bəxtinin ulduzu göylərə uç.
Arzu et qarşında övladın qaça,
Bu qoca dünyada qol-qanad aç.

Sən də var-dövlətə gəl çox da uyma,
Dünya mənasını tək pulda duyma,
Kasıba, fağıra dar gündə qıyma,
Heç kəsi həyatda naguman qoyma.

Adamı həyata həvəs bağlayır,
İnsan var qəlbində bulaq çağlayır,
Adam var içində ilan ağlayır,
Adam var çiynində dünya saxlayır.

Həyat çox şirindir bunu bilirəm,
Onu sevgi ilə daim bölürəm,
Toy toyu gətirər, deyib gülürəm,
Günəşə yol açır, çəni silirəm...

Ruhdan gələn səs

Kimsədən kimsəyə fayda yox, dostum,
Dünya bir sonsuzluq-yolu çox, dostum,
Azmaz öz yolunu gözü tox, dostum,
Azanları zaman atdan salacaq.

Tutalım torpağın altda mən varam,
Artıq hər bir şeydən tamam tarmaram,
Orda bulaq kimi sızlamaz yaram.
Çünki torpaq üstə ad-san qalacaq.

Sən də çox incitmə yazıq ruhumu,
Hərdən qərib kimi unutma onu,
Çalış, yaxşılıqdan biçilsin donu,
Çünki ariflərdən qiymət alacaq.

Axirət dünyası

Bir kimsə düşünmək istəmir belə,
Axirət sözünü, gətirmir dilə.
Yaxşı olardı ki, hər bir kəs bilə,
Əsl evin ordadır, həmin sondadır.

Yeyirik, gəzirik heç düşünmədən,
Günahlar edirik, heç daşınmadan.
Duymuruq, dünyadan biz yaşınmadan,
Əsl evin ordadır, həmin sondadır.

Dünyadı, sığışan ürəyə, gözə,
Bəlkə bir imkandı yaradıb bizə.
Bəlkə də düşünüb qayıtdıq düzə,
Əsl evin ordadır, həmin sondadır.

İnsan ömrü boyu qol-qanad atır,
Qəflət yuxusunda çoxları yatır,
Müdrilik anına o kəslər çatır,
Bilir əsl dünya, həmin sondadır.

Zəbiristanlıqda

Sən ey yer üzündə düz gəzən insan,
Sən də uzanarsan bura bir zaman.
Həyat köhləninə minib çapırsan,
Haqqı unudub da, yolu sapırsan.

Halaldır, haramdır haqq verməyirsən,
Yaxşını-yamanı heç görməyirsən.
Neməti zəhmətlə sən dərməyirsən,
Adını günəşə sən sərməyirsən.

Çox da sən özünü vurma od-közə,
Axırda inan ki, gələrsən gözə.
Dünya bir sınaqdı bil ki hər kəsə –
İnsan nə ətəyi, nə əli kəsə.

Dünyanın sərvəti onda qalacaq,
O nə veribsə də geri alacaq,
Yamanlar məğlub tək bayraq salacaq,
Yaxşı əməllərdən baş ucalacaq.

Elmlə yaşa

Düşünsən dünyanın mənasını sən,
Görərsən dərinlik fəlsəfəsin sən,
Nə qədər yazsan da, oxusan da sən
Anlaya bilmərsən, biləsən kimsən.

Kişinin ağılı başında gərək,
Əməli ömrünün yaşında gərək,
Hörməti, qüdrəti, elində gərək,
Nümunə bir həyat yaşasın gərək.

Yaşamaq asandır, anlamaq çətin,
Oxumaq asandır, qavramaq çətin.
Çalış ki, dünyada olasan mətin,
İnsan olsan, indi, olmaz qiymətin.

Hər kəs öz ömrünü birtəhər yaşar,
Səsini xalqının səsinə qoşar,
Əllini, doxsanı, yüzü də aşar,
Gəl, sonda həyatın mənasın qanar.

Əməldir insanı yaşadan, qardaş,
Sevgidir, dünyaya olubdur sirdaş,
Cəhalət, nadanlıq, onlarla yoldaş,
Elmi gəl özünə sən eylə qardaş.

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Ana həsrəti	
Ana bağışlar	5
Ana - müəlliməyə.....	6
Azərbaycanım.....	7
Sevgi	8
Duyğular.....	9
Ürəyin səsi.....	10
Birlik	11
Gözəllik.....	12
Yağı torpağımdan qovulacağımı.....	13
İnsan olsan.....	14
Dil	15
Məni qoparır.....	16
Babam.....	17
Nənəmin yarımçıq təndiri qaldı.....	18
Qayıtsan ana.....	19
Qocalmaq istəmirəm.....	20
İllər.....	21
Görmüşəm	22
Bir daha qayıtmaz.....	23
Anasız.....	24
Sevda.....	26
Düz danış.....	27
Yada saldım.....	28
Xoşum gəlir.....	29
Vətəni xoşbəxt görək.....	30
Bəhərin olar.....	31
Səadət	32
Məhəbbət neylər.....	33
Cavan gəlindi	34
Qardaş.....	35
Sevgilim.....	36
Xoş yaranmışsan.....	37
Canım dedə.....	38
Yaralı bağ.....	39

Ömür bir möhlətdi	
Hökmdar	43
Belə yaşa	44
Ömür bir möhlətdi	45
Sənin dostluğun.....	46
Qalar	47
Alın yazısı.....	48
Əbədi qalar.....	49
Əməli olar.....	50
Ömür dövriyyəsi.....	51
Əsil insan.....	52
Dünya	53
Yalan dünyadı.....	54
Hökmdarlar	55
Qeyri-adidir.....	56
Yaltaq	57
Ömür karvanı.....	58
Kimindir dünya.....	59
Cavab tapılmır.....	60
Həyat nə qəribəsən.....	61
20 yanvar.....	62
Vaxtsiz ölüm.....	63
Dünyanın nemətidir dost.....	64
Çətindi	66
Amalsız yaşama	67
Zəmanə	68
Həyat	69
Yeni ildə.....	70
Torpaq çağırır.....	71
Dünyanı anla.	72
Ruhdan gələn səs.....	74
Axirət dünyası.....	75
Qəbiristanlıqda.....	76
Elmlə yaşa.....	77

NIYAZI HƏSƏNOV
(Həsənov Niyazi Əlikram oğlu)

Əna bağışlar..

Şerlər

Bakı-2002

Nəşriyyat direktoru:
Musa Ələkbərli

Rəssamı:
Ədalət

Texniki redaktor və kompüter tərtibatçısı:
Gülşən Pirverdiyeva

Operatoru:
Mələksima Cəbraylova

Yığılmağa verilmiş 31.10.2002
Çapa imzalanmış 21.11.2002
Nəşrin formatı 70x90 1/32
Qarnitur AzTimes Az Lat
Həcmi 5ç.v.
Tiraj 1000

Şur nəşriyyatı

Bakı, Xaqani 19
Telefon: 986948